

9 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα.

Πολυεύκτου μάρτυρος (†295)· Εὐστρατίου ὀσίου (θ' αἰ.).

Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν ζ'.

(τυπικὸν 6ης Ἰαν., §§8-10)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος δ' Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ' Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νσ σκ Κυ ρι
 ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυνη
 σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ
 ρει σοι α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζσ
 σα και το Πνευ μα εν ει ει δει πε ρι στε ρας
 βε βαι ου του λο ο γσ το α σφα λες ο ε πι φα
 νεις Χρι στε ε ο Θε ος και τον κο σμον φω τι σας δο ο
 ξα α σοι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

Α να βλε ψασαι του τα φου την ει σο δον και
την φλο γα του Αγ γε λου μη φε ρουσαι αι μυ ρο φο
ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσσαι α ρα ε κλα
πη ο τω λη στη α νοι ξας πα ρα δει σον α ρα η γε
ρθη ο και προ πα θς κη ρυ ξαστην ε γε ρσιν α λη θως
α νε στη χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
ην και α να στα σιν

Ἦχος Δι-Θ

Δόξα.

Ε κου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νον
ο θεν δε σ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα να τος δει
νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη α παν

τες ε κραυγα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει σου
Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της με νων
εις τους αι ω ω ω ω νας

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠχος 4 Δι-Θ

Τοις οικτιρομοις σου ο Θεος δυσωπημε
νος το πλανηθεν α απολωλος εξεζητη
σας διασπαχνα ελεος σου Φιλαανθρωπε
οθεν παραγεγονας επι τον Ιορδα
νην γνωρισαι το μυστηριον της Αγι
ας Τριαδος και ανυμνουντες κραζομενα
ει ηλθες εφανηστο φως το απροσιτον

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος 4 Δι-Θ

Ανεστησως αθανατος απο του ΑδουΣω
τηρ συνηγειρας τον κοσμον σου τη Αναστασει τη
ση Χριστε ο Θεος ημων εθαυσας ενισχυι του

θα να του το κρατος ε δειξας ε λε η μον την Α
να στασιν πασι δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι
λανθρω πε

Ἦχος Δι

Δόξα.

Εκ των ανωκαατελωντων υ ψω μα των Γαβρι
ηλ και τη πετρα προ σελθων εν θα η πετρα της ζω
ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου
σαις παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου
σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ ζη τει τε
κλαι ουσαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ
ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Γα ρ

Επε φανεν η μιν ο των ο λων Δε ε σπο ο
της εν ρειθ ροις μυ στι κως Ι ορ δα ν8 χω ω νε ευ

σαι πασαν την αμαρτιανως ελεημων και υ
περαγααθος πασα κτισσις σκιρτα ατω οτι
βαπτιζεται Χριστος ο ο Κυριος ο ευδο
κησας σωσαιως Θεος το γενοσ των ανθρωπων

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορωνων σε εν νεκροις λογιθεντα
τα δε Σωωτερ την ισχυυνκα θελοντα και συν
εαυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Τιτα μυρασυμπαθως τοις δακρυσι
τριαικιονατε οαζραπτων εντωτα φω Α

γγελος προσηγγετο ταις μυροφοροις^u ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε^u ο σωτηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνημα ατος^u

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σ^u

Αι ανθρωπι μυροφοροι εδραμον προς το μνη
μα σθηνολογσαι^u αλλεπεστη προς αυτας ο
Αγγελος και ειειπε θρηνη ο καιρος πεπαυται
μη κλαιετε^u την αναστασιν δε Αποστολοις ειει
παατε^u

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σ^u

Μυροφοροι γυναικες με τα μυρωον
ελθσαι προς το μνημα σωτηρ^u εν ηχσεν
το Αγγε ελθ προς αυτας φθεγγομε ενστι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε^u ως Θεος

γαρ ε ξα νε ε στη τδ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

^{u q}
τι

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

Α λλη λδ ι α Α λλη λδ ι α ^{v' 22} Α λλη λδ

ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ (δισ)}₉

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἰ α A λλη λϑ ἰ α ^{ν'}₂₂ A λλη

λϑ ϑ ἰ ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^{ζ'}₂₂ Βου ^ξ

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη ^ε₇ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ^ε₇

O ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι ^ε₇

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^ε₇ Και νυν και α ^χ ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ^ε_{7x}

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρου νε ται ^ε_{7x} τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ^ε_{7x}

Ἀντίφωνον Β

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου ^ε_{7x} κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει ει α σου ω ω τα ^ε_{7x}

E πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη

με νος ^ε_{7x} υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν

των ^ε_{7x}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^ε_{7x} Και νυν και α ^ε_{7x} ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α

ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι ι σιν

προςζω ο γο νι ι αν

Ἀντίφωνον Γ

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω και

ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα

μαι ζη λι αν

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στοργην

ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φιλ τρον χρε ω στου

μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος

θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προχείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα τος

σου ^ε_γ

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυτρω
σαι η μας ^Δ_δ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα τος

σου ^ε_γ

Στίχος: Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυτρω
σαι η μας ^ε_γ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα το
ο ος σου ου ου ^ε_γ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - θ

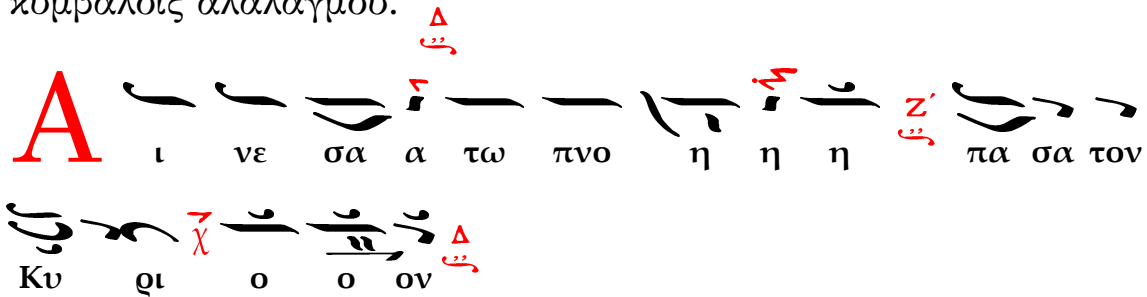
Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε_γ

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε_γ

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτὴ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἔλθων πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, *** τὸν μόνον ἀναμάρτητον. *** Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν ***** καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ***** ὑμνοῦμεν καὶ

δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρω των σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυννον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

I δε γαρ εν α νο μι αι συ νε λη φθη ν και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρμυ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ

I δε γαρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας σε σε ε δη λω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σομαι

Aκου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

Aπο σρεψον το προ σω πον σε α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

Kαρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μη

Mη α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ και
το Πνευ μα σ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μη

Aπο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σε και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δι δα ξω α νο μους τας ο δες σε και α σε

βεις ε πι σε ε πι στρεψι

Ρυσαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα με την
δι και ο συ νηνσ

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μα α να γ γε λει την αι νε σινσ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Ηυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τρι με νον
καρ δι αν συν τε τρι με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Αγα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ
σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Το τε α νοι σθσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθμο οσ χθς και ε λε ησονμε ο Θε ος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

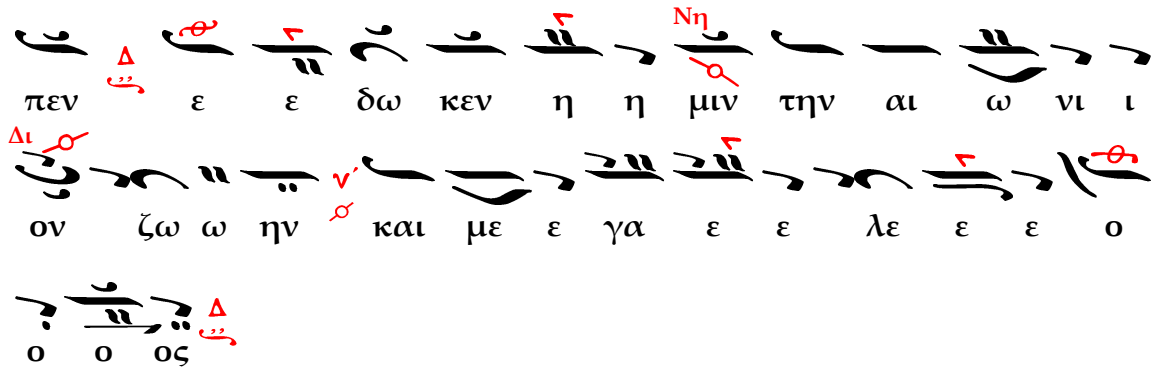
Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν,
καὶ ὁ ἀ' τῆς ἑορτῆς (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς δ'.

ᾠδὴ ἀ'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.
Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Υψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Βάπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἀμαρτάδος.

ᾠδὴ ἀ'. Ἦχος β'.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ρεῖθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος· ὅτι δεδόξασται. (δίς)

Δόξα.

Πυρὶ τῆς Θεότητος αὐλῶ, σάρκα ὑλικὴν ἡμφιεσμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Καὶ νῦν.

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὠμοιώθη ὃ ἦν μείνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματα, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στειρεύουσα πρὶν, ἡτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἢ Ἐκκλησία· δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, υἱοὶ γὰρ σοι γεγέννηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε. **(δίς)**

Δόξα.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος· Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Καὶ νῦν.

Μεγάλῃ φωνῇ ...

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· Ἥλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Κάθισμα μεθέορτον.

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰορδάνου τὸ ρεῖθρον περιβαλλόμενος, ὁ τὸ φῶς παραδόξως ἀναβαλλόμενος, ἐν αὐτῷ τὴν τοῦ Ἀδάμ, φύσιν ἀνέπλασας, συντριβεῖσαν πονηρᾶ, παρακοῇ Λόγε Θεοῦ· διό σε ἀνευφημοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου πάντες, δοξολογοῦμεν Ἐπιφάνειαν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, * καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς * καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Στίχ. Ὁ Πολύευκτος, οὗ πάθος τομῆ Λόγε,

Πολλῆς δι' εὐχῆς, εἶχε σοῦ παθεῖν χάριν.

Ἄμφ' ἐνάτην Πολύευκτε τομῆ μέγα δῶκέ σοι εὖχος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Δεκίου καὶ Βαλλερριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐν Μελιτινῇ τῆς Ἀρμενίας στρατευόμενος, πρῶτος ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσας· καταφοιτήσαντος γὰρ δόγματος ἀσεβοῦς, δεῖν ἐξόμνησθαι τὸν Χριστόν, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις εἶναι θάνατον τὴν ζημίαν· ὁ δέ, μηδὲν καταπτῆξας, παρῶρησά τὸν Χριστὸν ἀνεκλήρυξε· τῷ δὲ περιόντι τοῦ θάρρους, καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀπίστων σεβόμενα ξόανα συνέτριψεν. Ὅθεν μήτε ταῖς τοῦ κηδεστοῦ παραινέσεσι καὶ κολακείαις πεισθεῖς, μήτε ταῖς τῆς γυναικὸς οἰμωγαῖς· καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς ἐπικλασθεῖς, τῷ δὲ Μάρτυρι Νεάρχῳ, φίλῳ ὄντι, τὰς συνθήκας βεβαιῶν, δεδοικότι τὴν ἀπὸ τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ

ἔκκλησιν, ἄτρεπτος ἐν τῇ ὁμολογίᾳ φανείς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία ἔνδοξος Ὁσιομάρτυς Ἀντωνία, ἡ ἐκ Νικομηδείας, ἐν θαλάσῃ ῥιφθεῖσα, πνιγμῷ τελειοῦται.

Στίχ. Περάσασα Αἴγυπτον παρόντος βίου,
Θαλάσῃ εὖρεν Ἀντωνία Δεσπότην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Λαυρεντίου.

Στίχ. Λαύρως Λαυρέντιος διὰ Χριστὸν πάσχει,
Ἐχων ἀντιστάθισμα ἔρωτα θεῖον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Β΄ Ἐπισκόπου Σεβαστείας, ἀδελφοῦ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ὄντος τοῦ νεωτάτου μέλους τῆς εὐσεβοῦς οἰκογενείας, ἥτοι τὸ δέκατον τέκνον.

Στίχ. Ἄμα δυάδι ἁγίων ὁμαιμόνων,
Πέτρε, ἐντροφᾶς προσώπου τοῦ Δεσπότη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐστρατίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Κᾶν Εὐστρατίου πνεῦμα λαμβάνη πόλος,
Τὸ σῶμα τῇ γῇ θαυμάτων βλύζει χάριν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ χώρας Ταρσίας, οὕτω λεγομένης, τελοῦσης ὑπὸ τὸ θέμα τῶν Ὀπτιμάτων, κώμης ὀνομαζομένης Βιτζιανῆς, γονέων εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκεῖα βιούντων, Γεωργίου καὶ Μεγεθοῦς. Καλῶς δὲ παρ' αὐτῶν ἀναχθεὶς καὶ παιδευθεὶς, καὶ πληρώσας τὸν εἰκοστὸν χρόνον τῆς ἡλικίας, τῷ θεῷ ἔρωτι κάτοχος γίνεται· καὶ τοὺς γονεῖς καταλιπὼν, φυγὰς ὤχετο πρὸς τὰ τοῦ Ὀλύμπου μέρη, πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Αὐγάρου, ἐν ἣ διέλαμψαν Γρηγόριος καὶ Βασίλειος, οἱ πρὸς Μητρὸς αὐτοῦ θεῖοι, ἐν τε ἀσκήσει καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀρετῇ. Ὑπ' αὐτῶν οὖν προσληφθεὶς, καὶ τὴν κόμην κειράμενος, τὸν ἐπίπονον καὶ Μοναχοῖς ἀρμόδιον ὑπέδου βίον.

Ταύτης τυχὼν τῆς ἐφέσεως, πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς, προθύμῳ καρδίᾳ καὶ ταπεινῷ τῷ φρονήματι τὴν ὑπηρεσίαν ἀπένεμε, μηδὲν τοῦ αἰῶνος τούτου φροντίζων, μηδὲ κεκτημένος τι, πλὴν ἐνὸς τριχίνου καὶ μαλλωτοῦ, ἐφ' ᾧ ἀνακλινόμενος ἐν ᾧ ἂν ἔτυχε τόπῳ, μικρᾶς ἀνέσεως ἀπήλαυεν· οὐδὲ γὰρ ἦν αὐτῷ τόπος πρὸς ἀνάπαυσιν ἀφωρισμένος. Λέγεται δὲ μηδέ ποτε ὑπτίον ἀνακλιθῆναι, ἀφοῦ ἀπετάξατο, μήτε μὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ σώματος ἀναπεσεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ἑβδομήκοντα πέντε ἔτεσιν, ἐν οἷς τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ ἁγῶν διηνύθη. Τῶν δὲ προηγησαμένων Ὁσίων τὸν βίον καταλυσάντων, ὁ μέγας οὗτος τὴν τῶν ἀδελφῶν προστασίαν πιστεύεται, πεισθεὶς τῇ αὐτῶν παρακλήσει.

Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ θηριώνυμος, ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ πολέμου, ἐπανέστη τῇ Βασιλείᾳ Μιχαὴλ τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ τὸν μετ' εἰρήνης ὑποδεξάμενον αὐτὸν τῆς γαμετῆς καὶ τῶν τέκτων στερήσας, εἶτα δεσμήσας, καὶ ἀποκείρας, ἐξώριστον πρὸς τῇ ἀπέναντι νήσῳ ἀπέστειλε, καὶ τὴν πάλαι σβεσθεῖσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, ἀνεγείραι πάλιν ἔσπευδε· τότε, πάντων τὰς οἰκείας οἰκῆσεις ἀπολιμπανόντων, ὁμοίως καὶ οὗτος, τοῦ μεγάλου Ἰωαννικίου αὐτὸν προτρεψαμένου, πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἀφίκετο.

Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἡ Ἐκκλησία τὸν οἰκεῖον ἀπέλαβε κόσμον, τῇ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ἀναστηλώσει καὶ προσκυνήσει, καὶ οἱ σημειοφόροι Πατέρες πρὸς τὰς οἰκείας ἐπανῆλθον οἰκῆσεις, καὶ ὁ θεῖος Εὐστράτιος πρὸς τὴν οἰκείαν

Μονὴν παραγίνεται, πᾶσαν μὲν ἡμέραν ἀόκνως ἐν τοῖς σωματικοῖς ἔργοις τοῖς ἀδελφοῖς συγκοπιῶν, τὴν δὲ νύκτα στάσεσιν ἀϋπνοῖς καὶ γονυκλισίαις διατελῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ Κανόνος φαλμωδία, ἔνδον τοῦ ἁγίου Θουσιαστηρίου ἰστάμενος, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι συμπληρώσεως, ἐκτενῶς, τό, Κύριε ἐλέησον, καθ' ἑαυτὸν ἐκεκράγει. Τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ τελεσθέντα θαύματα, πολλὰ τῷ πλήθει ὄντα, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, ἄπερ τῆς πρὸς Θεὸν αὐτοῦ εὐαρεστήσεως σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαστο.

Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν ἔμελλε, τοὺς ὑπ' αὐτὸν προσκαλεσάμενος ἔφη· Ἀδελφοί, ὁ χρόνος τῆς ἐμῆς ζωῆς πέρας εἴληφε. Λοιπόν, τέκνα ἀγαπητά, ἣν παρελάβετε παρακαταθήκην φυλάξατε, γινώσκοντες, ὅτι τὰ μὲν πρόσκαιρα, αἰώνια δὲ τὰ μέλλοντα· σπουδάσατε οὖν τῆς τῶν σωζομένων μερίδος γενέσθαι. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ προσδεξάμενος καὶ σφραγίσας αὐτούς, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας τὸ ὄμμα, Εἰς χειράς σου, Κύριε, ἔφη, τὸ Πνεῦμά μου παρατίθημι· καὶ τὸν τῆς ἀναπαύσεως ὕπνον ὕπνωσε, ζήσας τὰ σύμπαντα ἔτη ἐννενήκοντα πέντε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας νεομάρτυρος Παρθένας τῆς Ἐδεσσαίας, ἀθλησάσης ἐν Ἐδέσση Μακεδονίας ἐν ἔτει ,ατοε' (1375). Ἔτι δὲ καὶ τῶν σὺν αὐτῇ μαρτυρησασῶν Νεονίλλας καὶ Δομνίνας.

Στίχ. Πατρός σου μὴ πτήξασα θηριωδίαν,
Χριστοῦ χάριν ἠθλησας στερόρως Παρθένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ὀσιομαρτύρων Πατέρων καὶ Ἀββάδων τῶν ἐν τῇ Λαύρα τοῦ Χοζεβᾶ ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Περσῶν ἐν ἔτει χιδ' (614).

Στίχ. Ἀσκητῶν κρίνα, Χοζεβίται Πατέρες,
ἐχθρῶν μιαρῶν ἀνηρέθητε σπάθαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου, Μητροπολίτου Μόσχας. (†1569)

Στίχ. Φίλιππος φιλῶν προστάγματα Κυρίου,
Ἵπερ αὐτῶν τίθησι ψυχὴν προθύμως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ-Πέτρου Μιροσνιτσένκο, κτίτορος τῆς ἐν Κιέβῳ μονῆς Ἁγίας Τριάδος. (†1902)

Στίχ. Ὁ Ἰωνᾶς συνάμα τε δὲ καὶ Πέτρος,
Τριάδι Μονὴν δυωνυμῶν προσφέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου σεισμοῦ, τοῦ γενομένου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει ωξζ' (867).

Στίχ. Κἂν βλέμμα θεῖον ὑψόθεν θυμοῦ γέμον,
Ποιῆ τρέμειν γῆν, εὐμενὲς ταχὺ βλέπει.
Ἔσεισας, ἀλλ' ἔσωσας αὐθις γῆν Λόγε.
Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτός ἐστι τὸ πλέον.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην κοινὴν ἐπιτελοῦμεν τῆς ἁγίας οἰκογενείας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἧς τὰ μέλη· Βασίλειος καὶ Ἐμμέλεια οἱ γονεῖς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, Βασίλειος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Νύσσης, Πέτρος ὁ Σεβαστείας, Ναυκράτιος Ὁσιος, καὶ αἱ Ὁσiai

Γυναῖκες Μακρίνα καὶ Θεοσέβεια.

Στίχ. Γενεὰν γεραίρομεν ἡγιασμένην,
Ὀκτὼ θαυμαστῶν θεραπόντων Κυρίου.

Δεκάτη γε ὀκτάρημον ὁμήγηυριν ἀεῖδω.

Σημ. Ἀρχικῶς ἡ Ἀκολουθία (Ποίημα Γερασίου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου) ἐποιήθη διὰ τὴν Γ' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 1999, ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἑορτασμοῦ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα ἐκάστου Ἰανουαρίου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Θεοφανείων. Ἰαμβικαί.

 Βου

ὠδὴ ἀ'

Σ τι βει θα λασ σης κυ μα τϵ με νον σα α
λον η πει ρον αυ θις Ισ ρα ηλ δε δειγ
με ε νον με λασδε πο ο ντος τρι στατας Αι γυ
πτι ι ων ε κρυ ψεν αρ δην υ दा το ζρω τος
τα φος ρω μη κρα ται α δε ξι ας τϵ Δε
σπο τϵ

ὠδὴ γ'

Ο σοι πα λαι ων εκ λε λυ με θα βρο ο
χων βο ρων λε ον των συν τε θλα σμενων μυ λας
α γαλ λι ω ω μεν και πλα τυ νω μεν στο ο
μα Λο γω πλε κοντες εκ λο γων με λω δι αν ω

των προς η μας η δε ται δω ρη μα των
ὠδὴ δ'

Π υρ σω καθαρ θεις μυ στι κης θε ω ρι ι
ας υμ νων προ φη της την βρο των και νθρ
γι αν ρηγ νυ σι γη ρυν Πνευμα τι κρο τξ με ε
νην σαρκω σιν εμ φαι νθ σαν αρ ρη η τξ Λο γθ
ω των δυ να ζων τα κρα τη συ νε τρι βη

ὠδὴ ε'

Ε χ θρζ ζο φω δς και βε βορ βο ρω με ε νθ
ι ον καθαρ σει Πνευμα τος λε λθ με νοι νε
αν προ σωρ μισ θη μεν α πλα νη τρι ι βον α γθ
σαν α προ σι τον εις θυ μη δι αν μο νοις προ σι
την οις Θε ος κα τη λα γη

ὠδὴ ς'

Ι μερ τον ε ξε φη νε συν παν ολ βι ι ω
η χω Πα τηρ ον γα ζρο ο ος ε ε ξη ρευ ξα
το ναι φη σιν ου ου τος συμ φυ ης γο νος πε ε

λων φω ταυ γος ε ξω ρσεναν θρω ω πων γε νς

Λο γος τε μου ζων και βρο τος προ μη θει α
ὠδὴ ζ'

Ε φλε ξε ρει θρω των δρα κον των τας κα α

ρας ο της κα μι ι νς την με ταρ σι ον

φλο γα νε ςς φε ρσαν ευ σε βεις κα τευ να α

σας την δυσ κα θεκ τον α χλυν εξ α μαρ τι ι

ας ο λην πλυ νει δε τη δρο σω τς Πνε ευ

μαα τος

ὠδὴ η'

Χ Α ι νς μεν ευ λο γς μεν προ σκυ νς μεν τον

Κυ υ ρι ον υμ νς ντες και υ περ υ ψς ντες αυ

τον εις τς αι ω νας

Ε λευ θε ρα μεν η κτι ι ι σι ις γνω ρι ζε

ται υι οι δε φω τος οι πριν ε σκο τι σμε ε

νοι μο νος σε να ζει τς σκο τς ο προ στα α της

νυν ευ λο γει τω συ ντο ο ο νως τον αι τι ον η

πριν ταιλαι να των εθων παγκληρι ι ι
 α α α α α

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Πα

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την α
 δια φθορωσ Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσ Θε
 ο τον σε ε μεγα λυ νομεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την α
 δια φθορωσ Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσ Θε
 ο τον σε ε μεγα λυ νομεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την α
 δια φθορωσ Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσ Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την α
 δια φθορωσ Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσ Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την α
 δια φθορωσ Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσ Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,
 καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
 τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν

δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τωσ Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Mε γα λυ νον ψυ χη μϷ την λυ τρω σα με ε
νην η μας εκ της κα τα ρας
Βου

Ω των υ περ νον τϷ το κϷ σϷ θαν μα α των
Νυμφη παν αγ νε μη τε ρ ευ λο γη με νη δι
ης τυ χο ον τεσ παν τε λϷσ ω τη ρι ι ας
ε πα ξι ον κρο τϷ μεν ωσ ευ ερ γε τη δω ρον φε
ρον τεσ υμ νον ευ χα ρι στι ι ι α α α α
ας

Πα

Mε γα α λυ νον ψυ υ χη η η η η
μϷ Ϸ τη ην λυ τρω ω ω σα α με ε ε ε νη
ην η η μα ας εκ τη ης κα τα α α α ρας

Βου

Ω τω ω ων υ πε ερ νϛ ϛ ϛ ϛν τϛ το
 κϛ ϛ σϛ ϛ ϛ θαν μα α α α α τω ων νυ
 υ υμ φη η πα να α α γνε ε ε μη τε
 ερ ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε νη
 δι ης τυ χο ο ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα
 α αν τε ε λϛ ϛς σω ω ω τη ρι ι ι ι ι
 α ας ε ε πα ξι ι ο ον κρο ο τϛ ϛ ϛ με εν
 ω ω ως ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη δω ω
 ω ω ρο ο ο ον φε ε ρο ο ον τε ε ες
 υ υ μνο ον ευ χα α α α α ρι ι στι ι ι
 α α α α α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ζ'.

Ἦχος Δι-θ

O τι η ρα αν τον Κυ υ ρι ον της Μα α
ρι α ας ει πδ ς σης ε πι τον τα α φον
ε ε δρα μον Σι μων Πε τρο ος και α αλ λος μυστης
Χρι στδ ο ον η γα α πα ε τρε χον δε ε
οι δυ υ ο και ευ ρον τα α ο θο ο νι α
εν δον κει με ε να μο ο να και κε φα λη η η η
ης ην δε το σδ δα ρι ον χω ω ρις τδ ς
των δι ο πα λι ιν η συ υ χα σαν τον Χρι ι ζον ε
ε ως ει ει δον

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, ἕξαποστειλάριον.

Ἦχος Γα ϝ

Ε^{Γα} πε φα νη ο Σω τη η η η η η ηρ
η χα ρις η α λη θει α εν ρειθ ροις τρ Ι
ορ δα α α α ν ς ς ς ς ς ς και
τρς εν σκο τει και αι σκι α κα θευ δον τας ε
Νη φω ω τι σε και γαρ ηλ θεν ε φα α α νη το φως
το α προ σι τον

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα ϝ

Π^{Βς} α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε ε
πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Α^{Βς} ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

α αυ τον πασαι αι δυνα α α μει εις α α αυ
του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Του ποιησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυτου

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α να
στας εκ των νε κρων παν το δυνα με Κυ ρι ε δο ξα
ζο μεν σου την α να στασιν

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι
της δυ να με ως αυ του

Εν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα
ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου
τον την φυ σιν η μων τυ ραν νη σαν τα δι α βο
λον κα τηρ γησας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα
πα αν τα ε πληρωσας δι ο βο ω με εν σοι

α να στας εκτων νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

της με γα λω συ νησαι του

Τ ω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας

ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των

πα γιδων του εχ θρου ο α να στας εκτων νε κρων α

να στησον η μας πε στον τας τη α μαρ τι ι α εκ

τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη προ

σβει α των Α γι ων σου

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Τ ων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρισθεις μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι

λαν θρω πι αν αν θρω πος γε νο μενος α τρε ε πτωσ

και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σαρ κι ο α

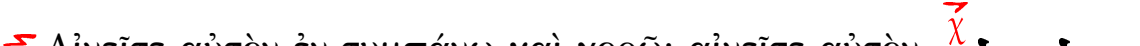
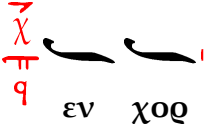

 πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα

 να σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω πων ως

 μο νος παντο δυ ναμος

Καὶ τῆς ἑορτῆς, ἐκ τοῦ Μηναίου, τῶν αἰνῶν τῆς Γ' Ἰανουαρίου ὡς μεθέορτα, ἰδιόμελα δ'.

Ὡς πρὸς τὰ ψαλτέα μεθέορτα τῶν αἰνῶν σημειοῦμεν τὰ ἑξῆς. α) Εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐπιγράφονται ὕμνοι τινὲς ὡς μεθέορτοι, ἀλλ' οὕτω καλοῦνται ὕμνοι τῆς ἑορτῆς, ἐφόσον ψάλλονται κατὰ τὴν μεθέορτον περίοδον. β) Τὰ ἀπαντῶμενα εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας προσόμοια πρὸς τὰ «Αἱ ἀγγελικαὶ» καὶ «Οἶκος τοῦ Ἐφραθα» ὀρίζονται ὡς ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου, διὰ τοῦτο κατ' ἀκρίβειαν δὲν ψάλλονται εἰς τὸ «Πᾶσα πνοή» οὔτε εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Βλ. καὶ Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔτους 1970, σελ. 196-197.

Γερμανοῦ τοῦ Πατριάρχου.

Ἦχος $\frac{7}{9}$ Πα ρ

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 εν χορ

 δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω

Φως εκ φω τος ε λα αμ ψε τω ω κο ο ο σμω Χρι

 στος ο ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ο ε πι

 φα νει εις Θε ε ο ος τσ τον λα οι προ ο σκυ νη η η η

 σω ω ω ω μεν

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

 πα σαπνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Π^{Πα}ως σε Χρι στε δε λοι τον δε ε σπο ο ο την α ξι

ω ως τι μη η η η σω ω ω ω μεν ο τι εν τοις υ

υ δα α σι παν τας η μας α α νε και αι αι αι

νι ι ι ι σας

Χ Η θάλασσα είδε και έφυγεν ο Ι ορ δα νης ε στρα

φη εις τα ο πι ι ι ι σω

Συ εν Ι ορ δα νη βα πτι σθεις ο Σω τη η

ηρ η η η η μων τα ρει θρα η γι α σας τη

πα λα μη τδ δε λδ χει ρο ο θε τδ ς ς ς

με ε ε ε νος και τα πα θη τδ κο ο ο ο σμ ς ς

ι ω ω ω με ε ε νος με γα το μυ στη ρι ον της

οι κο νο μι ασ σδ φι ι λαν θρω πε Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι

Χ Τί σοί έστι, θάλασσα, ότι έφυγες, και σοί, Ιορδάνη ο τι

ε στρα φης εις τα ο πι ι ι ι σω

Τ^{Πα} ο α λη θι νον φως ε πε φα α α νη και πα σι
 τον φω τι σμο ον δω ρει ει ει ει ται βα πτι
 ζε ται Χρι στο ο ος μεθ η η μων ο πα σης ε πε κει
 να κα α θα ρο ο ο ο τη η η η τος εν ι η σι
 τον α γι α σμο ον τω υ υ υ δα α α α
 τι και ψυ χων τς το κα θα ρ σι ι ον γι ι ι ι
 νε ε ε ε ται ε πι γει ο ο ο ον το ο φαι νο
 ο ο με ε ε νον και υ περ τς ς ρα νς το ο νο
 ς ς ς ς με ε ε ε νον δι α λτ ρω σω τη ρι
 α δι υ दाτος το ο Πνε ε ευ μα δι α κα τα
 δυ σε ως η προς Θε ον η μων α νο ο dos γι ι
 ι ι νε ε ε ε ται θαν μα σι α τα ε ε ρ
 γα α σ ς Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἐωθινόν Ζ΄.

Ἦχος Γα ϕ

Δ^{Νη} ο ξα Πατρι ι ι ι και Γι υι ω και Α γι ι
 ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

I ^{Νη} δου σκο τι α α και πρω ω ι και τι προς το μνη η
 μει ει ει ον ^{Γα} Μα ρι ι α ε στη κα ας ^{Πα} πο λυ σκο
 ο ο το ος ε ε χου σα α α α ται αις φρε ε σιν υφ
 ου ²² που τε θει ται αι ζη τει εις ο ^{Νη} Ι η σου ο υς ²² αλλ
 ο ο ρα τους συν τρε ε ε ε ε ε ε χοντας μα θη η
 τας ²² ^{Νη} πως τοις ο θο ο νι ι ι ο ις και αι τω σου ου
 δα ρι ι ι ω την α να στα α σι ι ι ι ν ε ε
 τε κμη ρα το ο και α νε μνη σθη η σαν της πε ρι ι
 του ου ου ου του γρα α φης μεθ ω ω ων και δι ι ων
 και η μεις πι ι στευ σα αν τες α νυ μνου με εν σε τον ζω
 ο ο δο ο ο ο την Χρι ι στον ²²

Καὶ νῦν...

²² Ἦχος ²² Δι-θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε ^ε δι α γαρ τ ε εκ σ θ
 σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ
 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
 δο κι ι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα α λην σου δο ο ξαν
 Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι

οος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιαν του

κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας αμαρ

τιι ας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημε

νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η

μας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ειμονος Κυ

ριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α

μηην

Καθεκαστηνημεραν ελογησω Σε και αι

νε εσωτο ο νομα σου εις τον αιωνα και εις

τον αιωνα του αιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα

τα αυτη α να μαρ τητουςφυ λα χθηναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ
το ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον
με του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει
ο Θε ο ο σμου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και γι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν.

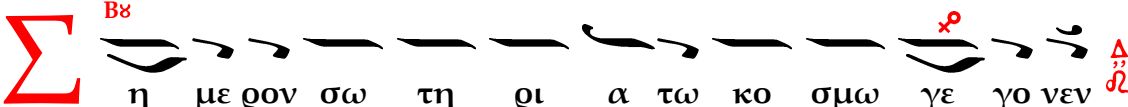
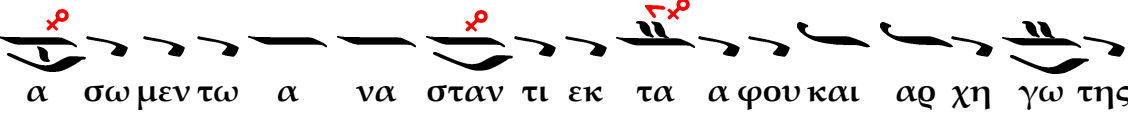
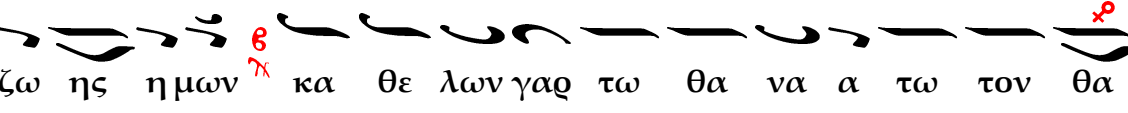
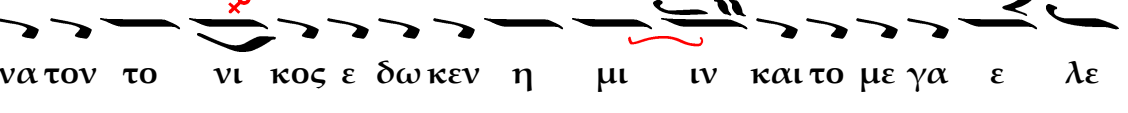

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α

α α ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

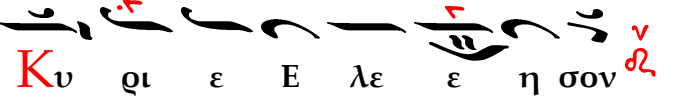
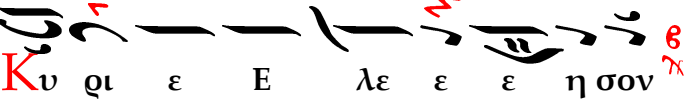
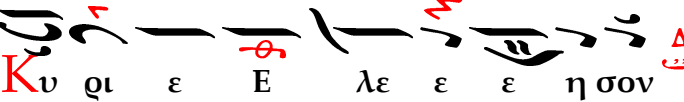
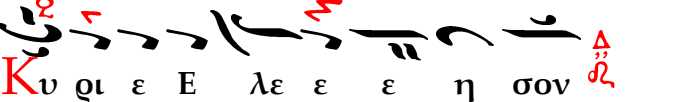

 η μερον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν

 α σω μεντω α να σταν τι εκ τα αφου και αρ χη γω της

 ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

 να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε

 ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριγ' (113).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. (ριγ' 1-2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. (ριγ' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ'. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω; (ριγ' 5)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ'. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ριγ' 7)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σ ο ν η μ α α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριδ'(114).

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. (ριδ' 1)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν Ι

ορ δα νη υ πο Ι ω αν νϛ Ϛ βα πτι σθεις ψαλλον
ταςσοι αλ λη λϛ Ϛ ι α

Στίχ. β'. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. (ριδ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι
ορ δα νη υ πο Ι ω αν νϛ Ϛ βα πτι σθεις ψαλλον
ταςσοι αλ λη λϛ Ϛ ι α

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με. (ριδ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι
ορ δα νη υ πο Ι ω αν νϛ Ϛ βα πτι σθεις ψαλλον
ταςσοι αλ λη λϛ Ϛ ι α

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. (ριδ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι
ορ δα νη υ πο Ι ω αν νϛ Ϛ βα πτι σθεις ψαλλον
ταςσοι αλ λη λϛ Ϛ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τϛ αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
 α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 1)

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 2)

Στίχ. γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 4)

Ἦχος 4 Πα ρ

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νῶ σῶ Κυ ρι
 ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυνη

 σις ^π₉ του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ

 ρει σοι ^Δ₂ α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζα

 σα ^π₉ και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ^Δ₂ ε

 βε βαι ου του λο ο γα το α σφα λες ^Δ₂ ο ε πι φα

 νεις Χρι στε ε ο Θε ος ^Δ₂ και τον κοσμον φω τι σας δο ο

 ξα α σοι ^π₉

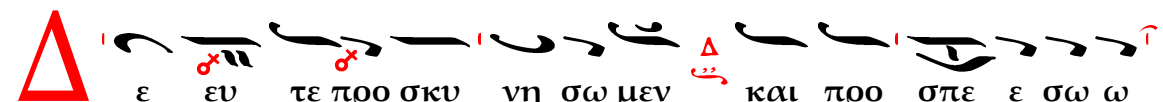
με τέλος:
 δο ο ξα α σοι οι οι οι ^π₉
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

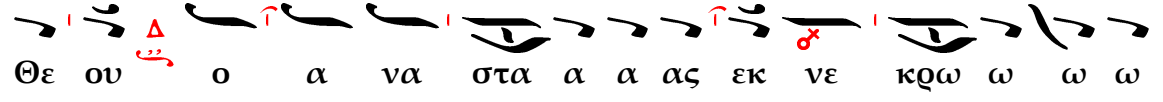
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω

 ων ^Δ

ὁ β΄ χορός:
 ψαλλον τας σοι αλ λη λα ρ ι α ^Δ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος $\frac{1}{9}$ Πα φ

Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νσ σα Κυ ρι
ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυνη
σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ
ρει σοι α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζσ
σα και το Πνευ μα εν ει ει δει πε ρι στε ρας
βε βαι ου του λο ο γσ το α σφα λες ο ε πι φα
νεις Χρι στε ε ο Θε ος και τον κο σμον φω τι σας δο ο

ξά α σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ασ υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη

 με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να

 πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ πι ι πτον τα ο

 ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον

 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νε φος ε θνων

 δι α σκε δα α α σαι αι τς με νος η μιν

 ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

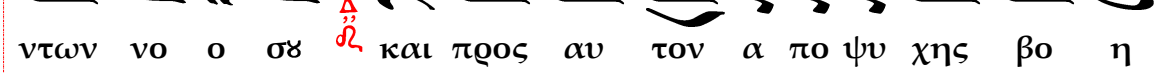
Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

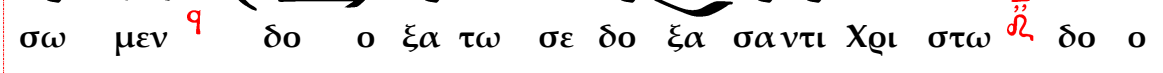

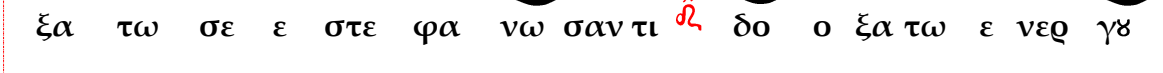
Mυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να

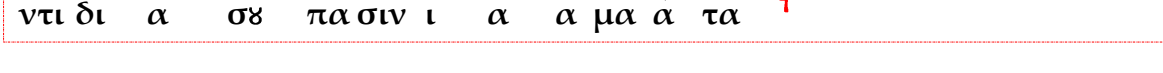
 θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Πε ρ γα α μς

 τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι πανοι πι στοι ως τα

 χισ τον και με γαν ι α τρον της δει νης ο δο

 ντων νο ο σς και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η

 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω δο ο

 ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι δο ο ξα τω ε νε ρ γς

 ντι δι α σς πα σιν ι α α μα α τα

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, Κοντάκιον.

Ἦχος Βου

Ε πε φανησσημερον τη οικμεε
 εενη και το φωςσ Κυρι εεσημειω
 θεφημας εν επιγνωσειυμννταςσε Ηλθεσ
 εφανησ το φωωστοαπροσιτοοον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι

Α αγιιοος οοοθεοοοος
 ααγιιοος ιιισχυροοος α
 αγιιος αθαανατος ελεεησοο

Τό τρίτον.

ον ημας

Α γιος οθεοοοοοοοο
 οοος αγιος ιισχυροοοος ααγι
 ιος αθαανατος ελεεησοο

ον ημας

Δ οξα Πατρι καιγιω και αγιω Πνευμα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

A α α α α α α λα α α α α

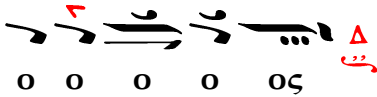
α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

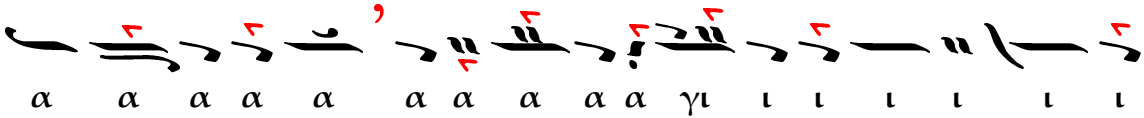
ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο

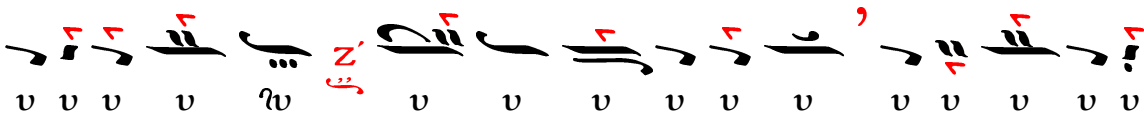

ο ο ο ο ος

A^{Δι}
α α α α α α α ρα α α α α

α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι σχυ υ

υ υ υ υ ρ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A^{Δι}
α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

E^{Δι}
ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η η η η

μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον. ᾠχος α΄. (Ψαλμὸς λβ΄).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον. ᾠχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

ᾠδὴ ὁ ψάλτης.

ᾠχος 4 Πα ρ

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε ε ε

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Ἐφεσ. δ΄ 7-13)

Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· «Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις». Τὸ δὲ «ἀνέβη» τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς

γῆς; Ὁ καταβάς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος Πάϛ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α
Χ Tα ε λε η σϑ Κυ ρι ε εις τον αι ω να
 α σο μαι εις γε νε αν και γε νε αν α πα
 γγε λω την α ληθει α α αν σϑ εν τω στο μα
 τι ι ι ι ι μϑ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α
Χ O τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι

κοδομηθησεται εν τοις ουρανοις ετοιμα

σθησεται η αληθεια α α α α σ

A λλη λ λ ι ι α A λλη η λ λ λ

λ λ ι ι ι ι α A α α λλη λ λ λ

λ λ λ λ λ ι ι α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ματθ. δ' 12-17)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλεῖμ· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλεῖμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρῦσσειν καὶ λέγειν, Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἦχος ἰβ' Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἰβ' Δι

Ο ι τα α α α α α α α α α Χε ε ε

Πα
 ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Δι
 ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ρου
 Πα
 βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ
 Δι
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Πα
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Νη
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 Πα
 αι αι τη η η η η η η η η η η η η η
 Νη
 η η η η η η η η η η η η η η η ζω ο
 Πα
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 Δι
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 Πα
 α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Δι
 Νη
 πα α α

α α α α α α α α α α α α α σαν την βι

ο ο ο ο ο τι ι ι βι ο ο ο τι κη η η η η η

ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω με ε

ε ε ε ε ε ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ρι μνα α

α α α α α αν

Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα σι λε ε ε α α α α α α α των ο ο

ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι

Τ αις αγ γε ε ε ε ε λι ι ι αγ γε ε

λι και αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον

τα α ξε ε σι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α α

Πα Δι

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

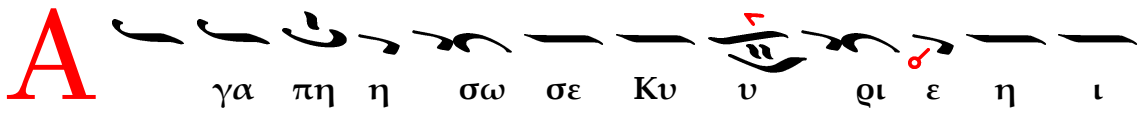
Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

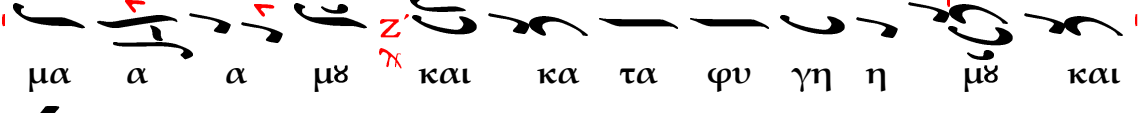
Σ οι οι Κυ ρι ι ε

και ἄλλως:

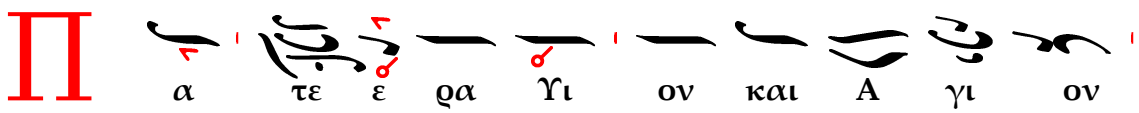

 οι Κυρι ι ι ε ε ε

 γαπη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

 σχυ υ υς μϛ Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω

 μα α α μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και

 ρυ υ ση ης μϛ

 α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον

 Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο ς

 ς ς σι ι ο ον και α χω ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τϵ πνε ευ μα το ο ο ος οϵ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον *και ἄλλως*

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ρ ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

φοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

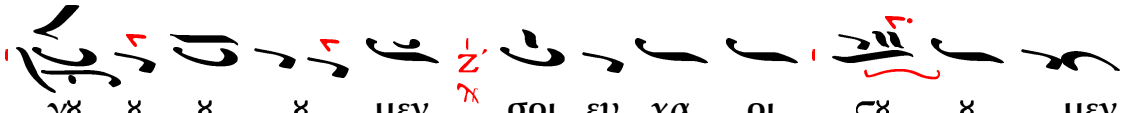
νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ω σαν

να α α α εν τοις υ ψι ι ι ι φοις

Α α α α μη η η η ην

Α α α α α α μη η ην

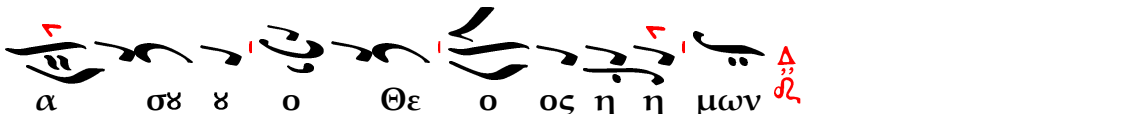
Σ ε υ μνϵ ρ ρ ρ μεν σε Ευ λο

 γ ρ ρ ρ ρ μεν σοι ευ χα ρι ς ρ ρ μεν

 Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα

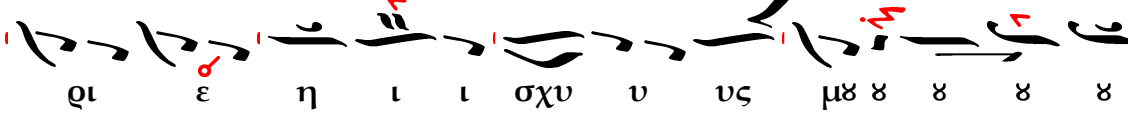

 α ς ρ ο Θε ο ος η η μων

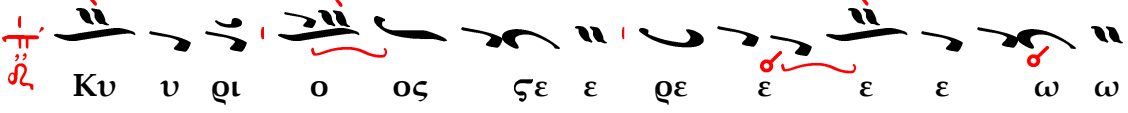
Ἐτονίσθησαν ιζ΄ Ἰουλίου , βια΄ , ἀντεγράφησαν κζ΄ Ὀκτ. , βιβ΄ . I.A.

A γ α α π η η η η σω σε ε Κυ υ υ

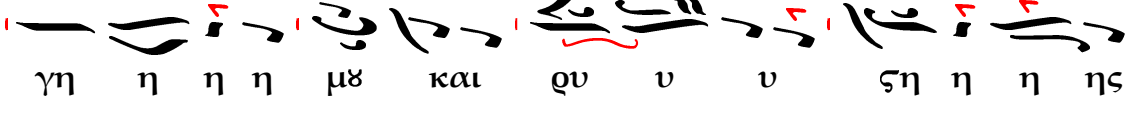
 ρι ε η ι ι σχυ υ υς μ ς ρ ρ ρ ρ

 Κυ υ ρι ο ος ς ε ε ρ ε ε ε ω ω

 μα α α α α μ ς και αι κα τα α φυ υ

 γ η η η η μ ς και ρυ υ υ ς η η η ης

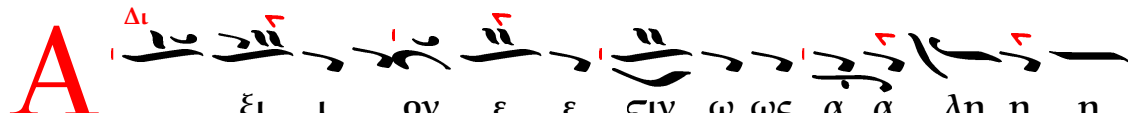

 μ ς

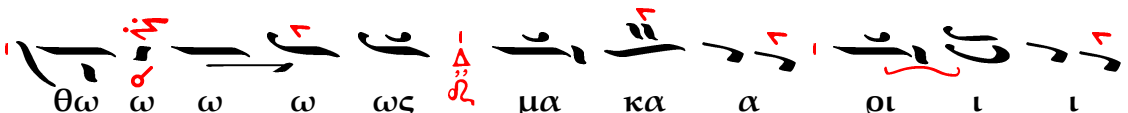
(κζ΄ Ὀκτ. , βιβ΄)

Ἄξιον ἔστιν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

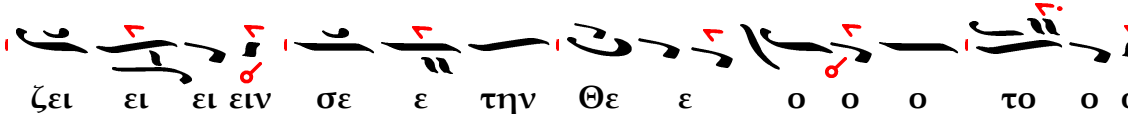
Ἦχος Δι

A ξι ι ον ε ε ς ιν ω ως α α λ η η η

 θω ω ω ω ως μα κα α ρι ι ι

 ζει ει ει ει ν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο ο

 ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι ς ον και αι

πα να α μω ω ω μη η η το ο ο ο
 ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϛ
 Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων την
 τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των
 Χε ρϛ ϝ βι ι ι ι μι και αι ε εν δο
 ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι
 ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α
 φμι την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω
 ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε
 κϛ ϝ σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο το ο ο ο κο ο ο ο ον σε ε ε ε ε
 ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη τῇ κγ' Φεβρ. , βι' . I.A.

Ἄξιον ἔστιν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι

A ξι ον ε στιν ω ω σ α α λη η θω σ μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα
 ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα
 του Θε ου ου ου η η η η μων την τι μι ω
 τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι μι
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ω σ τω ω ω ν Σε ε ρα α α φιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ω σ Θε ο ο ο ο ν Λο
 ο ο γο ο ν τε κου ου ου ου σαν την ο ο ν τω ω σ
 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε ε εν εν

Μανουήλ Χρυσάρου τοῦ παλαιοῦ (ιε' αἰών).

Ἦχος Δι

A ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι νει ει

Handwritten musical notation with Greek text and various annotations. The text includes: Βα, Πα, Δι, Νη, Κε, Δι, ε, εκ των, ρα, α, νω, ω, ω, ω, ω, ω, ων, α, α, α, α, α, α, α, α, α, λλε, ε, ε, ε, ε, ε.

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ιε ε

ε ε ε α α α α λλη η η η λϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι α

α εα α α α α α α α α α εα α α α χα

α α α α α χα α α α α εα χα α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α εα α α α α α α χα α α

α α α α α εα χα α α α α α α χα εα α α

α α α α α α α α α α α α α α α εα

α α α α α χα εα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α εα

α α α α α βϝ ϝ α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α χα α

 α α α α α ρα α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α χα α α α α α α α

 α χα α α α χα α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α λ λη

 η η η η η η η η η η η η η η η

 η λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι α α α

 ρα α α α α ρα α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α χα α α α

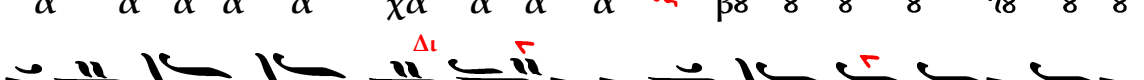
 α α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι

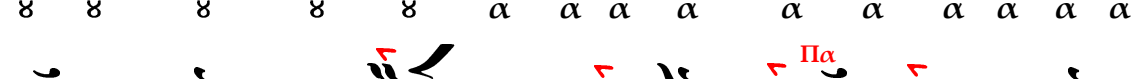
 ι ι ι ι α α ρα α α α α α α α α α

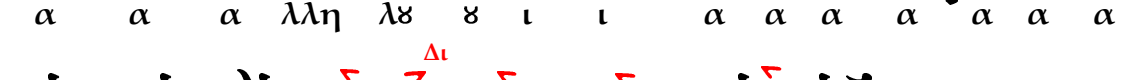
 α α α α α χα α α α βϝ ϝ ϝ ϝ ρϝ ϝ ϝ

 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ α α α α α α α α α α

 α α α λλη λϝ ϝ ι ι α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι ϝ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϛ ϛ ϛ ϛ
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σϛ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σϛ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σϛ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϛ
Α λλη λϛ ι α Α λλη λϛ ι α Α λλη
λϛ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ϛ ευ λο γη με
νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)

Το ο νο μα Κυ ρι ϛ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τχ νυν και ε ως
τχ αι ω ω νο ο ος